

Cartes

Una molt bona
iniciativa

David Arboix i Arús. Banyoles.

Pel que sembla, un parell de clíniques avortistes de València han decidit fer una vaga de quinze dies en protesta pels impagaments de la Generalitat. Una fantàstica iniciativa que recomanaria a totes les altres clíniques del país.

Els nadons que s'aprofitaran d'aquesta mesura ben segur que ho agrairan.

La veu del poble
català

Francesc A. Picas. la jonquera.

Els catalans creiem que la llengua catalana és la llengua pròpia de Catalunya. Manifestem que Catalunya té una història i una personalitat pròpia, que Espanya i Europa han de reconèixer.

Aspirem a una Catalunya social, on no falti treball. Que les famílies es guanyin la vida a l'agricultura, a la indústria, als serveis diversos. Una Catalunya que superi amb intel·ligència la crisi econòmica que ens ofega.

Que la justícia vetlli per la tranquil·litat i el benestar del poble.

Volem una Catalunya que defensi la família. Que els fills gaudeixin de l'amor dels pares i l'afecte dels avis. Que tots els nens i nenes de Catalunya tinguin un abundant i sanitos plat a taula. Que aprenguin a l'escola la cultura, l'educació i el respecte a Déu i als companys. Esperancem una joventut preparada moralment i intel·lectualment per governar el dia de demà. Que doni suport als vells i ajuda als malalts. Per damunt de tot volem pau, base del progrés i de la felicitat.

Volem una Constitució espanyola renovada, que obri camí a una nova Catalunya.

Què mou a no

moure els estatuts d'un Club Esportiu

àngels roura massaneda. girona.

Com a mare de filla waterpolista em pregunto què mou determinats clubs esportius gironins a no moure els estatuts de manera que les nenes mantinguin així vetada l'opció de practicar l'esport anomenat waterpolo.

Quins són els motius suficientment de pes, realment de pes, que fan que els estatuts d'un club decideixin quin esport pot fer i quin no pot fer una criatura pel sol fet de ser nena?

Quina por hi ha al darrere? M'agradaria pensar que és una qüestió de recel o gelosia entre seccions, per bé que sense dades que ho sostinguin. Els fa por que baixin la marca en natació? Hi ha dades que ho demostrin? Fins i tot si fos així, en tot cas, que ho decideixin les pròpies nenes.

Quins arguments, estudis, estadístiques hi ha que sostinguin que fer waterpolo va en detriment de la natació? Els que tingueu fills que fan els dos esports, podeu corroborar que el waterpolo és el principal element de motivació per continuar mantenint la natació. Em desagradaria pensar que fossin raons estètiques associades a una concepció masclista, d'estereotips associats a gènere. I em posaria més nerviosa, encara, si fos per una qüestió de rols assignats en funció del gènere: nens (valents) fan waterpolo, nenes (delicades) fan socorrisme. Estic convençuda que les direccions d'aquests clubs seran prou intel·ligents per adonar-se que no tenen arguments.

M'agradaria saber què els mou a no moure els estatuts, bàsicament perquè: 1) sóc mare de nena waterpolista; 2) sóc dona (afinitat per gènere); 3) sóc docent. No hi ha cap argument pedagògic, ni psicològic que ho sostingui.

Llavors pregunto: Hi ha dones a les juntes directives d'aquests clubs que no mouen fitxa i es mantenen en criteris de segles passats? Fins i tot en el supòsit que l'equip directiu sigui bàsicament masculí, li atorga el dret a

negar l'opció a les nenes?

Estem davant d'una situació de vulneració dels drets universals per discriminació de gènere? Penseu-ne la resposta.

Agrairia, juntes directives, rebre la vostra resposta i rebre les vostres raons en benefici o tranquil·litat de les persones que -com jo- ens sentim no respectades davant decisions com la vostra en ple any 2012. Ho agrairé bàsicament pensant en les persones que dins dels vostres clubs es manifesten i no senten atesa la seva demanda.

La meva carta no té altre propòsit que poder contribuir en aconseguir que les nenes de tots els clubs esportius, tinguin l'opció i el dret a escollir quin esport volen fer. A hores d'ara, al Pla de l'Estany i a la Garrotxa, les nenes no poden decidir.

Els estralls del blat de moro transgènic?

Jesús Domingo Martínez. Girona.

El passat dia 25 de setembre llegia el titular "Els estralls del blat de moro transgènic", d'un article en un diari digital, especialitzat en informacions agràries, que sembla que vol ser seriós i conseqüent. A l'article es llegia: "Un estudi realitzat per científics francesos assegura que les rates alimentades amb blat de moro transgènic pateixen càncer i moren abans", i continuava "aquest estudi es basa que el transgènic i el pesticida que van associats, han estat estudiats a llarg termini (2 anys), fet significatiu". "Per tant, següent a l'article, és inconcebible que els transgènics agroalimentaris puguin escapar d'una avaluació sanitària rigorosa i prolongada, ja que el 99% de les plantes modificades genèticament cultivades a la superfície del planeta són plantes que acumulen plaguicides en els seus teixits."

Després de llegir i rellegir, per si em deixava una cosa important que li donés sentit, he arribat a la conclusió que no s'hauria de deixar incloure informació com aquesta, si més no, en mitjans especialitzats. Una mica de serietat i un mínim de rigor científic, vull dir, qui són els científics francesos? En quins laboratoris s'han dut a terme? Quina varietat s'ha utilitzat? Quin mètode d'anàlisi han seguit? Creuen que dos anys són suficients? I un munt més de preguntes. També diu que el transgènic porta un pesticida associat, no serà el Bt?

Penso que no s'ha d'enganyar, amb informacions com aquesta, consumidors ben intencionats. Si us plau, siguem seriosos, des dels punts vista científic i informatiu, i recordem que hi ha prop de 1.000 milions d'humans que passen fam i suposo que estaran d'acord en què "amb les coses de menjar no es juga".

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/10/08/cartes/585077.html?utm_source=rss